

KOKORSKÉ NOVINY

XX/1
ÚNOR 2018
5,- Kč

Občasník pro občany městečka Kokory a nejen pro ně

Zde na severu začíná, nebo snad končí, obec Kokory. Významná část obce zvaná „Haltýře“ pod únorovým sněhovým popraškem, v zachmuřeném zimním ránu roku 2018.

Foto Eduard Zitta

Pohled na Haltýře od jihu, od lesíka na Bramboře, přes zamrzlý rybník. Před léty v zubatém zimním odpoledním slunci. Rybník je plný bruslařů. Jen toho sněhu, kdyby bylo víc. ale zase by se muselo na ledě odhrnovat hřiště na hokej.

Foto Eduard Zitta

ÚVODNÍK

Otvíráme 20. jubilejní ročník našich Kokorských novin. Už jsme si na ně zvykli a mnozí si je pečlivě ukládají. Další čtenáři si noviny půjčují v rodině a přibývá i těch, kteří si náš obecní tisk otvírají na webových stránkách obce. To všechno nás, v redakci, na obci i mezi angažovanými občany, může jen těšit, problémy však zůstávají a některé jsou už letité. Prolistujte si v listinné podobě či na internetu několik posledních ročníků KN a zjistíte, kolik zastupitelů i řadových občanů do našeho listu přispělo, alespoň informací o provedené akci, když už ne pojmenováním a vyhodnocením problémů a návrhem na jejich řešení. Skutečně jich není, jemně řečeno, příliš mnoho. Na druhé straně se často opíráme také o zajímavosti a fakta, která nám přináší čtenáři, kteří už v obci nežijí, ale uchovali si ke Kokorám dlouhodobý a trvalý vztah, případně pouto k naší obci teprve objevují. Příklad najdete i tentokrát uvnitř listu. Přínosem jsou také pohledy k našim nejbližším sousedům např. do Nelešovic, Čelechovic, Žeravic a Brodku, případně do oblastí a obcí, kde významní Kokoráci působili, či zanechali své stopy. Významný podíl na formě a obsahu našeho listu mají určitě fotografie. Ať už ty historické, černobílé, tak ty nejnovější, které náš list (nyní už v celobarevném provedení) zkvalitňují celou paletou barev a to na 16 stránkách kvalitního papíru. Všichni naši současní fotografové mají na atraktivnosti našich novin velkou zásluhu, stejně jako ti, kteří dovedou najít a dát k dispozici starou fotografii s velkou vypovídací hodnotou. To všechno má (s přibývajícím věkem šéfredaktora) stále větší význam, redakce už není na všech akcích a potřebuje stále více vaše nápady, příspěvky a právě fotografie. Budeme doufat, že tomu tak bude i v roce 2018. Příklady naleznete a čtete uvnitř listu např. v rubrice Ohlasy na Kokorské noviny. S potěšením také zařazujeme na titulní stranu aktuální fotografie části obce Haltýře od místních občanů a přidáváme fotografii redakce z jiného okraje obce, zařazenou do úvodníku a další zimní motivy.

KŠ

Votivní kříž u výjezdu z obce na Olomouc, restaurovaný v roce 2017.

Detail plastiky - foto KN z ledna 2018

ZASTUPITELSTVO OBCE KOKORY

konalo své řádné zasedání dne 6. 12. 2017. Z něho přinášíme jednotlivé body jednání a přijaté usnesení.

Usnesení ze zasedání zastupitelstva obce Kokory: Zastupitelstvo obce Kokory schvaluje:

- program zasedání Zastupitelstva obce Kokory.
- ověřovatele zápisu Annu Gajdošíkovou a Drahomíru Lörinczovou.
- střednědobý výhled rozpočtu Obce Kokory na rok 2019-2020.
- pravidla rozpočtového provizoria na dobu od 1.1.2018 do doby schválení rozpočtu Obce Kokory na rok 2018.
- rozpočtové opatření č. 10/2017.
- smlouvu o zřízení práva stavby přípojky elektrické sítě dle § 1240 zák. č. 89/2012 Sb.

Občanský zákoník v platném znění, mezi Obcí Kokory a vlastníky p.č. 373/36 v k.ú. Kokory.

- plán prací na rok 2018.
- plán kulturních akcí na rok 2018.
- harmonogram jednání Zastupitelstva a Rady obce Kokory na rok 2018.

Zastupitelstvo obce bere na vědomí:

- kontrolu plnění usnesení ze zasedání Zastupitelstva obce Kokory dne 25.10.2017,
- informace z došlé pošty.
- přijatá usnesení Rady obce Kokory ze dne 22.11.2017.
- všeobecné informace.
- rozpočtové opatření č. 9/2017.
- finanční záležitosti obce a výkaz FIN 2-12M k 31.10.2017.
- stavební záležitosti obce.

Zastupitelstvo obce Kokory pověřuje:

- radu obce Kokory k provedení rozpočtového opatření k 31.12.2017.

Zastupitelstvo obce Kokory revokuje:

- usnesení zastupitelstva ze dne 25.10.2017, v bodě 9) programu ve znění: Zastupitelstvo obce Kokory schvaluje smlouvu o zřízení práva stavby přípojky elektrické sítě dle § 1240 zák. č. 89/2012 Sb. Občanský zákoník v platném znění mezi Obcí Kokory a vlastníky p.č. 373/36 v k.ú. Kokory

Zittová Hana starostka obce

Usnesení bylo zveřejněno a prezentováno na úřední desce a webu obce v souladu s předepsanými termíny a právními předpisy.

NOVOROČNÍ POSEZENÍ PRO SENIORY 14. 1. 2018

Stalo se již tradicí, že se v první polovině ledna setkáváme na velmi oblíbené akci pro naše seniory nazvané Novoroční přídělek. Společné setkání pořádáme v jídelně základní školy, kde si naši žáci připraví pod vedením paní učitelky doprovodný program. Poté už následuje slovo starostky se symbolickým přídělkem a přáním do nového roku. Příjemné společné posezení s malým občerstvením končí většinou až v podvečer.

Starostka

Zimní motiv.

Foto L.R.

Jinovatky jsme si užili opakovaně, ale sníh byl tuto zimu zatím opravdu jen v míře nepatrné

SPOLEČENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ DĚTÍ

Dne 14. prosince 2017 se narodil chlapec Antonín Kuděla Srdečně vítáme nového občánka mezi nás. Ať roste ve zdraví a prospívá k radosti rodičů i spoluobčanů.

ÚMRTÍ OBČANŮ:

Dne 9. ledna 2017 zemřela klientka CD Anna Palášková
Dne 16. ledna 2017 zemřela občanka paní Marie Štrbíkova
Dne 8. února 2017 zemřel občan pan Antonín Doležel.

VÝZNAMNÁ JUBILEA

Věku 80 a více let dosáhne ve sledovaném období roku 2018 celkem devět kokorských občanů. Z toho tři oslaví kulaté výročí 80 roků. Jsou to naši pamětníci :

- 5. března dovrší věk 82 roků pan Josef Fiala**
- 13. března oslaví kulatých 80 roků paní Bohumila Košťálková**
- 21. března oslaví kulatých 80 let paní Jaroslava Trávníčková**
- 21. března dosáhne věku 81 roků pan Michal Gerezeď**
- 22. března se dožívá věku 82 roků paní Marie Kyselá.**
- 1. dubna se dožívá věku 84 let paní Věra Dočkalová**
- 16. dubna se dožívá věku 88 let paní Jarmila Kopečná**
- 23. dubna oslaví kulatých 80 let paní Jiřina Zemanová**
- 24. dubna se dožívá 82 let Hildegarda Nováčková, klientka CD**
- 26. dubna dovrší věk 84 let paní Olga Roháčová**

Všem jubilantům přejeme za obec i za Kokorské noviny a spoluobčany hodně zdraví, klidu a spokojenosti do dalších let. Těm, kteří se chystají na kulatiny přidáváme: pěkně si to oslavte a oslavy si užijte.

Paní Bohuše Košťálkové přidáváme ještě gratulace a poděkování od obce a od žáků, kteří „prošli na kokorské škole jejím rukama“ za více než 30 let pedagogické práce učitelky a posléze ředitelky naší kokorské školy. Šéfredaktor KN děkuje za dlouholetou spolupráci při korekturách jednotlivých čísel a za výborné výkony v kuchyni.

CESTOPISNÁ PŘEDNÁŠKA

Obecní úřad Kokory pořádá v neděli **11. března 2018 ve 14,30 hod.** v jídelně Základní školy Kokory **druhé cestopisné vyprávění cestovatelky Zuzany Habáňové** z Kokor o zajímavostech a zážitcích z jejího cestování.

Občané jsou na tuto akci srdečně zváni.

JARNÍ VÝSTAVA

Obecní úřad Kokory pořádá v neděli dne **25. března 2018 od 13,00 – 17,00 hod. a v pondělí 26. března 2018 od 8,00 – 15,00 hod. v zasedací místnosti tradiční výstavu s jarní a velikonoční tematikou.**

Vyzýváme tímto zájemce, kteří mají zájem vystavit své rukodělné výrobky, aby je donesli do pátku 23.03.2018 do 15,00 hod. na Obecní úřad Kokory .

SLOVO STAROSTKY

První měsíc nového roku se, vážení občané, nesl převážně v pořádání společných setkání na koncertech, besedách a dále v duchu plesové sezony 2018. Vedle kulturních zážitků a společného setkávání jsme nasměřovali opomenout ani každodenní pracovní povinnosti. Tak tomu bylo i na obci. Stále netrpělivě očekáváme výsledek administrace našeho projektu „Kanalizace a ČOV Kokory“, který by měl skončit vydáním rozhodnutí o přidělení dotace. Dále čekáme na územní souhlas na kanalizační přípojky pro budovy v majetku obce. Pro naše občany, kteří si nechali vyhotovit projekt, již souhlas stavebního úřadu máme. S administrátorem výběro-

vého řízení a technickým dozorem připravujeme dokumentaci k zadání veřejné zakázky na sanaci zdiva a energetické úspory v budově základní školy. Souběžně připravujeme i výběrové řízení na odstranění stavby části bývalého pivovaru. Možná se některým bude zdát, že vše dlouho trvá. Věřte ale, že dnešní doba vyžaduje náročné administrativní úkony, které bohužel náš občan nemůže do detailu vidět. Snad se časem vše zlepší.

V současné době jsme i ve zvláštní situaci, co se týče rozpočtu na rok 2018. Bohužel při schvalování rozpočtu na jednání zastupitelstva dne 14. 2. 2018 chyběl jeden hlas k tomu, aby byl rozpočet schválen nadpoloviční většinou všech členů zastupitelstva. Malicherné dohadování o jednu výdajovou položku vyvrcholilo nepřijetím usnesení o schválení tak důležitého dokumentu pro nadcházející hospodaření obce, rozpočtu na rok 2018. Věřme, že se zastupitelé na březnovém jednání o rozpočtu dokáží sjednotit a pochopit princip hospodaření v obci. Bohužel, šetřit musíme už od koruny. Máme v plánu velké investice s vysokou prioritou. Blíží se konec volebního období a my budeme muset Vám, našim voličům, skládat účty z naší čtyřleté činnosti.

Přeji všem hezké prožití posledních zimních měsíců a optimistický vstup do nadcházejícího jara.

Starostka

NOVOROČNÍ KONCERT

V neděli 7. 1. 2018 se konal v místním kostele Nanebevzetí panny Marie, Novoroční koncert pod záštitou Obce Kokory a Římskokatolické farnosti Kokory.

Učinkoval opět pěvecký sbor Vocantes ze Základní umělecké školy Bedřicha Kozánka z Přerova pod vedením pana Michala Sabadáše a pana Stanislava Smočka .

Slyšeli jsme velmi různorodý repertoár. Koncert se skládal z písní vánočních, dále ze známých skladeb , které můžeme slyšet v podání zpěváků populární hudby, nebo i z filmů. Rovněž zazněly lidové písně, v úpravě pana Smočka, také skladby renesance, baroka, klasicismu i gospel.

Členkou tohoto souboru je kokorská rodačka Lucie Bradová, která se svojí kolegyní dvojhlasně zazpívala skladbu „ Nebeští kavalérové „. Zaznělo ovšem vícero skladeb v sólovém podání jedné členky souboru. Mně osobně se nejvíce líbila v jejím podání známá píseň „ Pie Jesu“, kterou známe i v podání Lucie Bílé.

Všichni členové souboru Vocantes přispěli svými výkony k příjemnému naladění do nového roku 2018. Na závěr zcela zaplněný kostel odměnil mladé umělce bouřlivým potleskem, který si právem zasloužili.

IL

Foto z vystoupení v kokorském kostele

Foto archiv souboru

VOLBA PREZIDENTA REPUBLIKY V KOKORÁCH

Podklady pro vyhodnocení volby prezidenta republiky v lednu 2018 nacházeli občané v tisku, televizi, rozhlasu či na internetu a bylo jich opravdu dost. Samozřejmě poněkud více v celostátním měřítku. Pro základní informaci, jak jsme volili u nás v Kokorách, jsme se vydali právě přes internet na portál Českého statistického úřadu a věříme, že i tato čísla budou pro část čtenářů zajímavá.

Volili i noví kokorští občané. (II. kolo)

Foto redakce KN

V prvním kole voleb bylo v Kokorách odevzdáno pro 9 kandidátů celkem 598 hlasů, nejvíce 268 hlasů pro Miloše Zemana a pro Jiřího Drahoše (který celostátně postoupil do 2. kola) 108 hlasů.

Ve druhém rozhodujícím kole přišlo k volbám v Kokorách 623 voličů (68%), tedy o 45 více než v kole prvním. Oba kandidáti mobilizovali své příznivce (televize, noviny, bilbordy, letáky), takže Prof. Jiří Drahoš získal v Kokorách navíc oproti 1. kolu 119 hlasů a stávající prezident Miloš Zeman získal oproti 1. kolu navíc 128 hlasů.

Doma volila např. paní Jarmila Kubáčková, dokonce přes okno. Volební komise volební urnu operativně a ochotně na Zápvováři přinesla. Volili samozřejmě i muži, ženy jsou však o něco fotogeničtější. Foto Z. R.

Kokorský výsledek II. kola prezidentských voleb byl tedy následující: Zvítězil Miloš Zeman s 396 hlasy, Prof. Jiří Drahoš získal v Kokorách 227 hlasů, tedy v % je poměr 64 : 36.

Volební výsledky v obci se příliš neliší od většiny okolních obcí a jsou i poměrně blízko výsledkům Olomouckého kraje a celé Moravy, rozdíl mezi kandidáty jsou však v Kokorách o něco větší.

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA V KOKORÁCH

Tentokrát vyšla obchůzka koledníků po Kokorách právě na svátek Tří králů tedy 6. ledna 2018. Vybralo se 26 890,- Kč, což je o 240,- Kč méně než vloni. O tom jak je sbírka rozsáhlá a lidé stále více štedří uvádím několik čísel. Výtěžek na území Oblastní charity Přerov byl 906 941,- Kč a na území Arcidiecéze Olomouc se vybralo víc jak 28 mil. Kč.

Tradiční snímek před budovou redakce.

Foto KN

V celé České republice bylo 22 787 pokladniček, do kterých se vybíralo. To znamená, že bylo zapojeno několik tisíc dobrovolníků, kteří šli za koledníky. Celkově se v naší vlasti vybralo 112 263 516 Kč. Z celkového výtěžku pomáhá 65% v našem regionu, 15% využívá na své projekty diecézní charita, 10% putuje na pomoc potřebným do zahraničí, 5% jde na celostátní projekty a 5% jsou režijní náklady. Všem dárcům upřímně Pán Bůh zaplat!

Dominik Jurečka

Tři králové zavítali i do hájovny u Dolku. Hospodyně chodila do školy v Kokorách a zúčastnila se i posledního srazu spolužáků spolu s autorkou tohoto pěkného snímku. Obrázek ukazuje počasí na Tři krále jako mimořádně příznivé, téměř jarní.

Foto R. J.

ZE ZÁKLADNÍ A MATEŘSKÉ ŠKOLY KOKORY

Závěr roku 2017 byl naplněn událostmi nejen v obci, ale i v základní škole, takže se do prosincového čísla KN ani všechno nevešlo. Proto se do této doby ještě několika poznámkami vrátíme nejen se školou, ale i se školní družinou.

VÝLET ŠKOLNÍ DRUŽINY

Ve čtvrtek 26. 10. 2017 o podzimních prázdninách jsme brzy ráno nasedli do autobusu a vydali se na výlet. Letos jsme navštívili teplické jeskyně. Ty se nám všem líbily, ale největší odměnou pro nás všechny byl hranický bazén. Tam si děti užily spoustu legrace na různých atrakcích. Byl to příjemně strávený podzimní den.

Výletníci i s doprovodem v teplickém lázeňském parku.

Foto ŠD

MIKULÁŠSKÁ NADÍLKA VE ŠKOLE

Vzpomínkou se ještě hlásíme ke školní akci, která se už do prosincových Kokorských novin nedostala.

V úterý 5. prosince se na naše děti přišel podívat Mikuláš se svou partou. Věděl, že tu máme jak děti hodné, tak i neposedné zlobílky. Vše měl zapsané ve své Knize hříchů a za pomoci andělů a čertů děti odměňoval i káral. Věříme, že ti, kteří prováděli nějakou neplechu, se do příštího prosince polepší.

IX. třída

Mikuláš asi ještě poroste, ale i tak je důstojný.

Foto ZŠ

Každý se bojí trochu jinak. Že by ty hříšky přece jen nějaké byly?

Foto ZŠ Kokory

MŠ KOKORY V OLOMOUCKÉ SVÍČKÁRNĚ

V úterý 30. ledna děti Mateřské školy z Kokor vydali na výlet do Olomouce, kde navštívili svíčkárnu „Rodas“. Ve svíčkárně na děti čekal poutavý program v podobě tvořivé dílny. Vyráběly směsi koupelových solí a vyzkoušely si barvení svíček. Děti si vytvářely barevné variace svíček, které si dozdobily barevným voskem. Hotové výrobky si děti odnesly domů a ukázaly rodičům, co sami vytvořily.

Dárčky pro rodiče jsou už vytvořeny, ještě zbývá pro štěstí pohladit papouška.

Foto archiv MŠ

Zajímavostí svíčkárny jsou dva velcí papoušci Ara, kteří dětem dělají společnost. Ty odvážnější si mohly nechat posadit papouška na ruku.

Děti si návštěvu svíčkárny pochvalovaly a doma se pochlubily vyrobenými dárčky.

OZDRAVNÝ POBYT NEBOLI „LYŽÁK“.

V posledním lednovém týdnu jsme již tradičně vyrazili na hory. Pobytu na chatě Severka v Dolní Lomné se zúčastnilo 49 žáků základní školy Kokory od 1. – 9. třídy. Počasí nám přálo a tak jsme se mohli celý týden věnovat výuce lyžování. Některé děti byly poprvé odloučeny od svých rodičů, i přesto však vše zvládly a naučily se krásně lyžovat. Volné chvíle po lyžování jsme trávili např. v bazénku či sauně, turistikou, hraním her a besedami (horská služba).

Na závěr děkujeme pánům: Jiřímu Zapletalovi, Oldřichu Zlámalovi a Tomáši Jemelkovi za pomoc při nakládání a vykládání zavazadel.

Mgr. Jana Mojdlová

Třpytivý sníh k horám patří.

Foto ZŠ

SLAVNOST PRVNÍHO VYSVĚDČENÍ

Slavnost vysvědčení spojená s ukázkou toho, jak děti ve škole pracují, proběhla ve čtvrtek 25. ledna. Rodiče měli možnost pozorovat svého prvňáčka při výuce, poslechli si písničku a básničku, které pro ně děti nacvičily a na závěr si společně vychutnali jejich první vysvědčení, které si žáci odnášeli domů.

Mgr. Jana Novotná, třídní učitelka

Děti a rodiče společně. Jaké bylo to první vysvědčení?

Foto ZŠ

RODIČE A DĚTI, POZOR, JDE SE K ZÁPISU.

Zápis do 1. třídy ZŠ KOKORY pro školní rok 2018/2019 se bude konat 12. dubna 2018.

Termín zápisu do mateřské školy je 15. května 2018.

Moc se na vás těšíme. Mgr. Marie Kondlerová, ředitelka školy.

PŘÁTELSKÝ ZÁPAS VE FLORBALE.

Před vánočními svátky vyrazili sportovci z II. stupně ZŠ Kokory do Horní Moštěnice, aby se opět po roce potkali s florbalisty místní školy a poměřili své síly v přátelském utkání. Zejména „sedmáci“ se těšili, že po delší časové odluce otestují své florbalové dovednosti - střelbu, útočné akce a spolupráci v poli. Devátáci neklamali v obraně a dokázali, že v tomto sportu vynikají. „Moštěnským“ hráčům se v tomto zápase dařilo lépe, nicméně při závěrečných nájezdech byly síly naprosto vyrovnané. Spolupráci s trenérkou ZŠ Horní Moštěnice plánujeme i nadále a obě jsme byly potěšeny nadšením a sportovním zaujetím všech žáků.

pí. uč. Svozilová

Florbalisté z Horní Moštěnice a z Kokor.

Foto archiv ZŠ

CESTOPIS ZUZANY HABÁŇOVÉ

Už ani nepočítáme o kolik krásných, ale i krušných cestopisných zážitků se naše cestovatelka Zuzana podělila se čtenáři Kokorských novin. Čtení je to pěkné, zajímavé a musíme říci, že velmi oblíbené. Zvláštní ráz mají ovšem její cesty po Evropě s charakterem křesťanské pouti. Na

jednu takovou (z podzimu loňského roku) se vydáme s naší cestovatelkou tentokrát. Samozřejmě nebudou chybět ani fotografie, které vyprávění Zuzany Habáňové skvěle doplňují. Připravte si pohodlné teplé prostředí, stylové láhev italského vína, případně pizzu Cézár, dejte se do čtení a už se nenechte rušit.

VIA FRANCIGENA - POUTNÍ CESTA DO ŘÍMA

Uběhl rok od namáhavé cesty norskou divočinou. Vzpomínky na strastiplné dny vybledly, naopak touha vzít krosnu na záda, šlapat další stovky kilometrů a zažít nová dobrodružství sílila. A protože nám chyběla poslední z velkých evropských poutí, bylo rozhodnuto. Jdeme do Říma.

Po Via Francigeně, v překladu cestě Franků, putují věřící a poutníci ke hrobu apoštola Petra již od počátku křesťanství. Z anglického Canterbury, přes Francii, Švýcarsko a Itálii až do Říma měří 1700 km. Přestože se jedná o nejstarší křesťanskou trasu, je oproti pouti do Santiaga málo známá.

V polovině září s tátou přiletáme do druhého největšího města Itálie, do Milána. V hektickém městě složitě hledáme poutnickou kancelář, kde si vyřizujeme průkazy, tzv. kredenciály. Knižní průvodce je bohužel vyprodáný. Je to průšvih, informací na internetu moc není, od českých poutníků téměř žádné. Úprkem se vracíme přeplněným metrem na ještě přeplněnější nádraží, na poslední chvíli naskakujeme s těžkými krosnami do rozjíždějícího se vlaku a míříme na jih. Vlak vyšší kvality vypadá otřesně, těm českých se vyrovnat nemůže, a tak s úlevou o půl noci vystupujeme ve městečku Sarzana v jižní Ligurii. V liduprázdných tmavých ulicích hledáme domluvený nocleh, kde nás v útulném bytě vítá milá paní.

Ráno je hostitelka již v práci, na stole nechává lístek s instrukcemi a bohatou snídaní. Dovedete si představit, že necháte cizí lidi samotné u sebe doma? V centru města si kupuji italskou SIM kartu do telefonu, která se nám v budoucnu opravdu vyplatí. Začátek cesty neprobíhá moc idylicky. Jakýsi stařík na mopedu na nás sice huláká: „Bon camino - šťastnou cestu,“ my však marně hledáme poutní značky, a když je najdeme, místo přírodou nás vedou po silnicích plných aut. Občas prší, a tak s úlevou přicházíme k městečku Massa, kde budeme dnes spát.

J. Habáň na cestě do Massy.

Foto autorka

Zatím nemůžeme najít žádné poutní ubytovny, spíme tedy u místních. Vítá nás mladá Italka Frederika s úsměvem od ucha k uchu, okamžitě si padneme do oka. Moc si u ní neodpočineme, nad lahví vína si povídáme skoro až do rána. Dozvídám se, že za Sarzanou jsme opustili kraj Lingurii a nyní se nacházíme na severu Toskánska. Tohle ještě není Toskánsko, které známe z časopisů. Je zelené, chladné a málo turistické. Ale prý se máme na co těšit.

Den začínáme šálkem italského espressa s výhledem na moře a modrou oblohu. Loučíme se s Frederikou se slibem, že jí z Čech pošlu dárek. A tak za pár týdnů dostává láhev bílého vína Habáňské sklepy, ať má vzpomínku na rodinu Habáňových.

V centru Massy potkáme první poutníky. Mladý pár z Kanady nám vysvětluje, že celou dobu putujeme podle značek pro cyklisty a ukazují na mobilu skvělou aplikaci, díky které už nezabloudíme. S radostí šplháme do zelených kopců a celý den si užíváme nádherné výhledy. Před

Pohostinná Frederika ze severu Toskánska.

Foto archiv Z.H.

setměním a s 30 kilometry v nohou přicházíme k první poutní ubytovně. Skromný pokoj sdílíme se třemi poutníky a od milé hostitelky dostáváme k večeři kroupy se zeleninou a džbánem domácího červeného vína. Začíná se nám tu líbit.

Následující den se touláme malebnou krajinou, místní lidé osekávají a pálí staré větve olivovníků, v dále se zvedají zelené kopečky. Značky jsou nevýrazné, občas zabloudíme, díky většímu počtu turistů správnou cestu vždy rychle nejdeme. Blížíme se ke krásnému, ale dosti turistickému městu Lucca. V zamluveném hostelu v centru města nás rozdělí do ženského a mužského pokoje. Zde se poprvé setkávám se stále se smějící Francouzskou Alicí a kanadskou učitelkou Karen, se kterými se naše cesty ještě mnohokrát protnou. Bydlí tu s námi i velmi podivná dívka. Krátkovlasá Kubánka s nepřírozeně blond vlasy, temně planoucíma očima, si pořád něco tajemně mumlá a přestěhovává nábytek v pokoji, jako by praktikovala woodoo (vúdu). Její španělštině nerozumím, je mi záhadou, jak tato extravagantní dívka z naprosté totality může cestovat po Evropě. Tohle tajemství nikdy nerozluším. Večer si s tátou zajdeme na výborné lasagne (lazaně), skvělé červené víno a jdeme spát, čeká nás náročný den.

Putujeme Toskánskem

Foto archiv autorky

Když už jsme ve střední Itálii, nesmíme vynechat světoznámou šikmou věž v Pise. Leží mimo poutní cestu, musíme tedy popojet turisty přečpaným vlakem. Necháme se unášet davem turistů širokými bulváry a náhle se před námi otevírá Náměstí zázraků s nepřehlédnutelnou, 57 metrů vysokou šikmou věží. I když je poměrně brzy, je v obležení turistů

z různých koutů světa. Celé si to tu projdeme, nakoukneme do katedrály a rychle prcháme ke klidné poutní cestě. Z dálky se na nás směje Alice, marně shání nocleh. Je tu prý několik velkých skupin, které vše obsadily. My ale máme štěstí a pro dnešní noc se ubytujeme v útulných zahradních domcích na farmě. Majitelka nám k večeři doveze pizzu a věnuje láhev vína z vlastní produkce. A prý má zítra hodně pršet.

Ta věž je opravdu šikmá, ale dosud stojí. Také díky podepření od poutníků z Kokor.

Foto J. H.

Farmářčina předpověď se bohužel vyplňuje. Jdeme hustými lesy, které nás před deštěm trochu ochrání, pak se zase schováme v příjemném rodinném podniku u kapučína. Nakupujeme základní potraviny – pečivo, sýr, salám, máslo. Obložené bagety jíme ráno, v poledne, často i večer. Sem tam si dopřejeme vajíčka, výjimečně pizzu. Každý den se ale zastavíme na skvělou italskou kávu, skleničku červeného vína a pro tátu pivo, jsme přece v Itálii. V prudkém lijáku přicházíme k malé ubytovně, z dálky nás ve dveřích vítá Kanadanka Karen a smějící se Alice. Jsou tu dvě ložnice, v každé osm postelí, o tu naši se dělíme s postarším italským párem, který putuje z parmazánové Parmy. Večer se všichni setkáme u dobrého vína a italsko-anglicko-česky si vesele povídáme.

U ranní kávy si pročítám Karenin průvodce, kde je seznam nejlevnějšího ubytování. Vzpomenu si, že něco podobného mám uložené v telefonu. Opravdu! Od této chvíle už nikdy nebudeme složitě hledat ani drazé platit za nocleh.

S Kanadankou Karen Toskánsko 2017

Foto archiv Z. H.

Po dešti není ani památka, azurová obloha je bez mráčku a před námi se rozevírají pohled na krásnou krajinu. „Tady začíná to pravé Toskánsko,“ říká kolemjdoucí pán. Lesy mizí, polní cesty lemují majestátné cypřiše, jehličnany podobné tisům. Svahy porostlé vinicemi s vyhlášeným červeným chianti se střídají s malebnými olivovými háji. Potkává-

me poutníky nejen z Itálie, Německa a jiných států západní Evropy, ale dokonce i z USA, Austrálie, Filipín či Koreje. Rozesměj nás dva postarší Němci, touží dát si někde pivo a velká skupina znučených italských středoškoláků. Ti by si určitě místo pochodu radši dali také někde pivo. Prohodím pár slov se svéráznou Němkou Monikou, pozdravím okolo procházející Karen, tohle je na poutních cestách to nejlepší, sdílet je se stejně naladěnými lidmi. Odpoledne zakryjí oblohu černé mraky, a tak se zastavíme občerstvit v baru u cesty. Přesedáme si k německému triu Monice a dvěma žízňivým Němcům, kteří se konečně dočkali piva, a povídáme si o různých evropských poutích. Máme to už jen kousek k úžasnému historickému hostelu. Ve starobylé kamenné stavbě dostáváme levný dvoulůžkový pokoj, a láhev místního chianti.

Ranní káva s Monikou na náměstí, pár vtipů se známými Němci za městem, skvělý pocit znát se s ostatními poutníky, jsme trochu jako rodina. Krajina je opět nádherná, kopečky, vinice, olivové háje, cypřišové cesty a krásné výhledy. Předbíhají nás italští středoškoláci, prý jdou jen do Sieny, tak nám už nebudou obsazovat ubytování. Skupina Filipínců popojde pěšky jen pár kilometrů, pak je vidíme ládovat se na odpočívadle dovezeným jídlem a zbylý úsek cesty je odveze mikrobuse. Na kopci v dálce se před námi tyčí věže a hradby středověkého města. Úchvatný pohled. San Gimignano je další turistickou perlou Toskánska. Úzké historické ulice jsou tak napěchovány lidmi, že nemůžeme ani projít. Nakonec se nám podaří uniknout z turistického sevření a vydechneme si až u nedalekých vinic, které nás dovedou k blízkému kempu. Za pár euro se ubytujeme v pohodlných mobilních domcích, v areálu je dokonce i bazén a restaurace, my si však připravíme naše oblíbené obložené bagety a tvrdě usínáme.

Vyrazíme časně z rána, máme před sebou téměř 30 km. Šplháme do prudkých kopců, touláme se loukami a zdravíme zemědělce, kteří na okolních polích pilně pracují nebo sklízí vinnou révu. Je zvláštní, že celý den nepotkáme žádné poutníky. Kam se všichni poděli? Tahle trasa má sice alternativní variantu, že by ale všichni šli tudy? Kolem olivových hájů s malými kamennými zídkami přicházíme k úžasnému městečku Abbadia Isola. Dominuje mu nádherná středověká pevnost, kde budeme dnes spát. Terasy s mohutnými klenbami nás dovedou do velkých ložnic s mnoha kovovými postelemi, jsme tu však úplně sami. Po setmění je nádvoří kouzelně nasvíceno, tady se nám opravdu moc líbí, a tak se pro dnešní večer trochu rozšoupneme v místní pizzerii. Z.H.

Štěrkaná cesta mezi cypřiši.

Foto archiv autorky

Jak pokračovala poutní cesta dál (nebylo to ale vůbec jednoduché), popíše nám naše cestovatelka v dubnovém čísle Kokorských novin. Její věrní čtenáři si samozřejmě nenechají ujít přímé setkání s naší Zuzanou. Najděte si informaci o její březnové přednášce na předchozích stránkách našeho listu.

HASIČSKÝ PLES

Plesová sezóna 2018 v Kokorách byla zahájena již tradičně plesem Moravské hasičské jednoty, hasičského sboru Kokory. V sobotu 13. ledna od 20 hod. v prostorách místní sokolovny T. J. Sokol Kokory zahájila celou společenskou akci hudební skupina Black&White z Valašského Meziříčí. Ta se již několik let těší u návštěvníků velké oblibě. Program byl obohacen o tanec nadějného žakovského tanečního páru. Matyáš, který bydlí v Kokorách, ovládá nejen taneční kroky, ale i bicí nástroje. Bravurně vedl svou partnerku po tanečním parketu. Všechny přítomné zaujal i tanečníkův sólový tanec.

Sladká cena do tomboly a plesy 2018 jsou zahájeny.

Foto archiv HS

Okolo půlnoci proběhlo losování cen. Tímto děkujeme všem našim sponzorům za věcné dary a také členům hasičského sboru i ostatní spolupracovníkům, kteří se svou prací podíleli na této akci. Věříme, že se všichni opět sejdem na dalším Hasičském plese v roce 2019.

H.Z.

MOTOPLES

Poslední naší pořádanou akcí v loňském roce byla novinka s názvem „Burčákobraní“. Proč tedy letošní rok nezahájit opět něčím novým? A tak vznikl Kokorský motoples, který proběhl 20. ledna 2018 v sokolovně. Prapůvodní myšlenka se zrodila mezi organizátory motosrazu, známého pod názvem „Totální zadření pístů“, který se konal pravidelně po dobu 18 let v Čekyni. Zprvu jsme se obávali nízké návštěvnosti, ale s přibývajícím časem a hosty se naše obavy rozplynuly, a nakonec návštěvnost předčila naše očekávání. Hlavním hudebním tahákem byla skupina Requiem a k celkové pohodě přispěly také soutěže, výborná kuchyně a široký sortiment nápojů. První hosté se ukázali okolo 19 hodiny a posledního jsme vyprovázeli v 05.30 hodin. Na základě dalších kladných ohlasů tuto událost tedy řadíme do našeho kalendáře. Přidávám poděkování všem sponzorům.

P. K.

První kokorský motoples se rozjíždí a přidává plyn.

Foto "Sousedě"

NA MYSLIVECKÉM PLESE SE TANČILO, ZPÍVALO I HODOVALO

V sobotu 3. 2. 2018 se uskutečnil 8. ročník již tradičního mysliveckého plesu pořádaného Mysliveckým spolkem Hradisko Kokory. Kokorská sokolovna vyzdobená po myslivecku se tak na jediný večer opět proměnila v místo, kde na návštěvníky plesu dýchala vůně i chuť lesa.

Myslivecké troubení a ples může začít.

Foto archiv MS

Celý ples byl doprovázen bohatým programem, v němž k poslechu a tanci hrála hudební skupina Elixír. Diváci mohli rovněž zhlédnout taneční ukázky v podání dvou malých tanečníků z KST Fénix Sokola Přerov – Alexe Uchytily (9 let) a Kateřiny Fialové (7 let).

Místo pro malé sólisty. Divákům se to líbí.

Foto archiv MS

OHLÉDNUTÍ ZA FARNÍM PLESEM

V sobotu 27. ledna 2018 se v Kokorách uskutečnil 9. Farní ples. Ve stručnosti se zmíním, jak taková příprava plesu probíhá. Termín plesu a kapela se domlouvají rok dopředu. Je potřeba s předstihem zajisti propagaci, pozvánky a plakáty. Podat oznámení o konání plesu na různé instituce skrz stanovené poplatky. Zajistit program plesu (vystoupení tanečníků a dalších účinkujících). A co je vždy neznámá celé akce? Kolik nachystat jídla a kolik přijde lidí. Dále je potřeba objednat pití. Znamená to zajet na jižní Moravu do vinného sklípku a ochutnat několik vzorků vína a pak vybrat to nejlepší. Čím víc lidí, tím víc chutí a tak nás letos jelo košťovat do sklípku víc jak 20 osob. Večer před plesem vyzdobit sál, připravit stoly a židle. A pak generální zkouška našeho vystoupení - Správné party viz foto z archivu farnosti.

V sobotu ráno v 8 hodin sraz v sokolovně. Je potřeba vše připravit a doladit. Připravit bary se vším co k nim patří, kuchyň a výčep. Domů odcházíme po třinácté hodině. A to nepíši o dalších věcech jako například zajištění a příprava darů do tomboly atd...

Správná parta je připravena, ples se určitě povede.

A co samotný ples? Před dvacátou hodinou přicházejí první návštěvníci, hraje Moravská veselka, pak vystupuje kouzelník. Mohli jsme shlédnout dvě předtančení a ve 23 hod. jsme nastoupili na scénu (mladí farníci z Kokor, 8 párů). O půlnoci nás čekala bohatá tombola, první cenou byla sekačka na trávu. Po půlnoci se uskutečnila taneční soutěž, kterou vyhrál jeden taneční pár a odměnou mu byl krásný dort. Ples byl ukončen ve 3 hodiny ráno. V neděli jsme šli na mši svatou a poté rovnou do sokolovny, kde bylo potřeba vše uklidit a dát do původního stavu, aby v pondělí opět mohla být dostupná dětem ze školy. Všem, kteří dorazili na Farní ples děkujeme za přízeň. Tímto vás také zveme na již **10. Farní ples, který proběhne 26. 1. 2019.**

Lucie Kráčmarová

vočáků v dece, jeden kus srnčího, kýty z divočáků a srnčího, zajíce, bažanty a jiné.

Rádi bychom tímto poděkovali všem sponzorům, díky nimž se myslivecký ples opět vydařil.

Myslivecký spolek Hradisko Kokory také děkuje všem myslivcům a jejich rodinám za výpomoc při přípravách, organizaci i následnému úklidu.

Rádi bychom Vás, milí čtenáři, pozvali na další ročník tohoto mysliveckého plesu, který se bude konat 2. 2. 2019.

Za MS Kokory Martin Pavlík

KOKORSKÝ FAŠANK 2018

Plesová sezóna byla v roce 2018 v Kokorách bohatá, tak jako jiná léta, a bude ještě pokračovat. Zvláštní postavení mezi společenskými plesy si vybudoval v posledních letech **Kokorský fašank** jednak nespoutaným veselím a širším rámcem, jednak obnovením původních masopustních a medvědářských tradic. Obětaví pořadatelé (Farnost Kokory a Kokorští sousedé z.s.) připravili na sobotu 10. února bohatý program, který začal vlastně už v pátek večer posezením při country muzice a při zabíjačkových specialitách v Pekle pod jevištěm sokolovny. Kapela s originálním názvem „ŠLIJSME KOLEM“ hrála nejen country, ale i „rockové pecky“. Při dobré zábavě samozřejmě všem také chutnalo.

V sobotu ráno se již začaly před obecním úřadem houfovat „maškary“ – v poměrně značném počtu, aby už vyrazily na masopustní obchůzku. K tomu ovšem (podle ustálených zvyklostí) potřebovali maskovaní účastníci všech věkových a váhových kategorií, v čele s obrovitým medvědem, souhlas paní starostky, který byl neprodleně vydán. A maškary mohly vyrazit a to i s hudbou na plánovanou i neplánovanou trasu.

Paní starostka vydává povolení k masopustnímu rej. A jde se na to.

Foto Pořadatelé

Na masopustní trasu se časem vytvořilo 11 plánovaných zastávek a k nim vždy přibudou i nějaké neplánované. Např. zastávka v Ulici mívá každý rok zajímavý tematický ráz. Z jedné z posledních zastávek „Za pivovarem“ jsou i další fotografické záběry. Občerstvení na předchozí cestě muselo být opravdu bohaté, všechny masky byly už kaloricky zcela naplněny, takže před redakcí KN byly „vydány“ jen 4 panáky a 5 chlebiček.

Průvod masek došel po heroickém výkonu do sokolovny kolem 13. hodiny. V sále zatím probíhal masopustní jarmark řemesel a farmářského prodeje, dobře podmaštěný zabíjačkovými specialitami od pořadatelů, kterým vévodila játra v bránici a jitrnice. Na snímku, který se ovšem už do článku nevešel, jsme také zaznamenali povzbudivý pohled na třicet připravených a seřazených tlačenek.

Odpolední program v sále zpestřily žádané mažoretky a několik atraktivních soutěží. Vloni zavedená **soutěž v pojídání ovocných knedlíků měla letos nového vítěze. Stal se jím pan Jaroslav Němec.** Loňský vítěz pan Zdeněk Děřda starší získal stříbro. Reprezentant mladé generace student Vilém Hluší se umístil na 3. místě. Jeho mladší bratr **Mikuláš Hluší vyhrál obdobnou soutěž pro děti.** Vítězem další kulinářské soutě-

že „**Nejlepší pomazánka**“ se stala **paní Kateřina Děřdová**, pomazánky na 2. a 3. místě připravil pan Jaroslav Němec.

Sál sokolovny zůstal v permanenci i večer. Od 19 hodin se dostala do tempa taneční zábava se skupinou **Kameron** a od 22 hodin nastoupily známé a oblíbené **REFLEXY**. Občerstvení samozřejmě zůstalo i pro večerní hosty.

Všechna foto z průvodu - redakce KN

Paní L. L. z čísla 118 marně nabízí občerstvení zmlsaným účastníkům průvodu. Ani muzikanti už nemohou.

Ve veselém masopustním průvodu jsou povoleny i popletené pohádky. Tak se stalo, že včelka Mája je maminkou dvou pohádkových skřítků, Křemílka a Vochomůrky. (Takto Františka a Tomáše J.) Mladší Tomášek (na obrázku) by už byl asi raději doma. Je ovšem tak roztomilý a bezbranný, že si zaslouží, aby vystoupil ve své první „divadelní“ roli i v našich novinách.

Jsme společně rádi, že konec vodníků na Moravě ještě nenastal. Těm našim na Kokorském fašanku nevadily ani poměrně nízké teploty.

Návštěvnost celé akce **KOKORSKÝ FAŠANK** byla přes začínající jarní prázdniny velmi slušná. Fašank si tak postupně vybojoval důstojné místo na zimní kokorské kulturní frontě. **Projekt byl finančně podpořen Olomouckým krajem a MAS Hanácké království** a organizátoři plánují jeho udržení i případnou inovaci do dalších let.

Kokorská farnost a Kokorští sousedé z.s. děkují všem, kteří se na zdra-tu této originální akce jakkoliv podíleli.

P.K.

SVATÝ HOSTÝN ZA ÚPLŇKU 31. 1. 2018

Snad každý byl jako poutník, či alespoň jako výletník, na Svatém Hostýně, ale snad nikdo ho neviděl takto. Fotograf z Bystřice pod Hostýnem čekal na takovou příležitost několik let. Převzatý snímek pořízený od obce Jankovice mi poslal přítel Ing. Pavel Hromádka z Valašského Meziříčí. Panu fotografovi blahopřejeme a děkujeme za možnost se o takovou krásu podělit navíc i s našimi čtenáři.

Podivuhodný a tajuplný záběr známého poutního místa za úplňku.

Foto převzato

KOKORSKÉ POČASÍ

Pozorný čtenář si jistě povšiml, že v prosincovém čísle KN 2017 chyběla rubrika POČASÍ. Slíbili jsme nápravu a tak se velmi stručně podíváme na počasí v Kokorách, od listopadu 2017 do poloviny února 2018.

Doslova nás překvapila první listopadová dekáda. Málokdy bývá na Dušičky a po nich tak pěkné počasí. Dokládá to i snímek z kokorského hřbitova na titulní straně prosincových KN i klasický pohled na hlavní část „dušičkového“ hřbitova.

Foto KN

Ranní teploty sice klesaly až k nule, ale květy většinou nepomrzly a zdobily hřbitov ještě dlouhou řadu dní. A odpoledne bylo nejednou i přes 10°C a v pár dnech nechybělo ani sluníčko, i když zubaté. Jakoby nás chtěla příroda odškodnit za hrůzy vichřice Hewart, která tvrdě útočila v neděli 29. 10. 2017 i u nás. V Kokorách však byly škody daleko, daleko menší, než ty, které jsme mohli s obavami a napětím sledovat v médiích. Ani svatý Martin nepřijel na bílém koni, i když možná přece, alespoň symbolicky, jak jste se možná dočetli rovněž v našich novinách.

Vlastně celý listopad byl vcelku příznivý, jen s občasnými návraty silného větru, který ovšem už síly vichřice nedosáhl, alespoň ne v „našich zeměpisných šířkách“. Teploty se doslova „motaly“ ráno kolem nuly a přes den kolem 5°C.

V prosinci pokračovalo relativně příznivé počasí. Jen dvakrát (v prvních dnech a v polovině měsíce) pohrozil mráz v síle -7° C. To bylo samozřejmě mnohem méně než extrémní mínus dvacítky jinde.

Milosrdná zima kolem Kopřivnice

Foto KN

Dvakrát také napadlo trochu sněhu. Ten předvánoční málem vydržel do Štědrého dne, ale denní teploty kolem +10°C sníh nemilosrdně zlikvidovaly.

Když ne na Štědrý den, tak aspoň na Hod Boží vánoční, říkali si mnozí. Ale kde. 25. prosince 2017 byl krásný slunečný den s teplotami až do 10°. Meteorologové ČHMÚ sami hodnotili, že počasí odpovídá tak polovině října nebo dubna. Část kolektivu redakce se tedy vydala s podpůrnými hůlkami a kupodivu schůdným terénem na odpolední „vlastivědnou vycházku“ přes „Kazňov“ až na Nelešovskou cestu. A bylo na co se dívat.

Foto KN

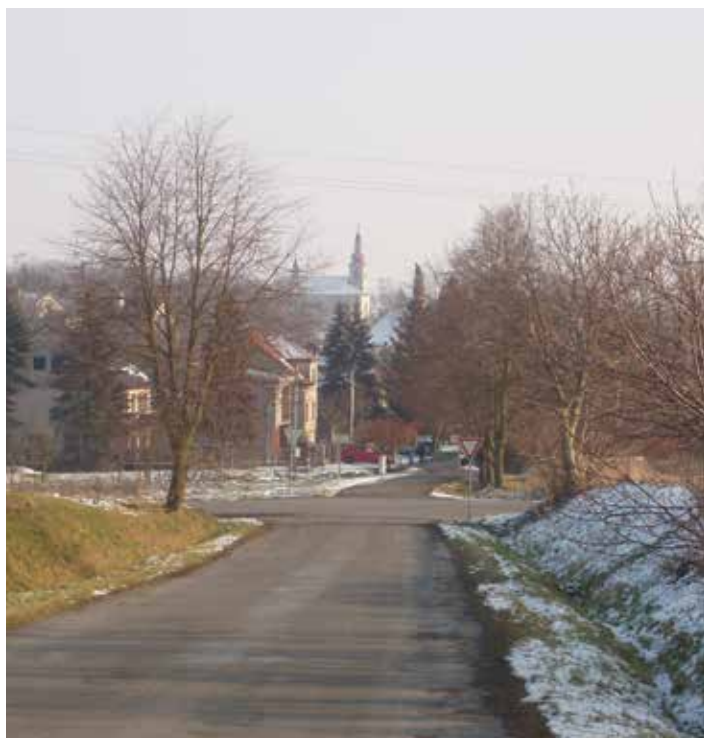
Čelechovice v pozdně odpoledním slunci 25. 12. 2017.

29. prosince 2017 k ránu jsme zaznamenali ještě jeden pokus o zasněžení, při teplotách kolem 0°C vydržel poprašek sněhu jen krátce, ani ne do Nového roku. Počasí na přelomu roku a v prvním lednovém týdnu by se dalo označit jako velmi mírná přívětivá zima, která v této laskavé podobě přetrvávala až do poloviny ledna. Podstatně se zlepšily průtokové poměry na Olešnici, při výšce hladiny kolem 1,2 m a průtoku kolem 1,5 m³ za sekundu. V druhé polovině ledna přece jen trochu přituhlo a hned 16. 1. napadlo asi 5cm sněhu, který pak ve slabounké vrstvě napadl ještě opakovaně a vydržel, zejména na trávě, i několik dnů. Mrazy ovšem veškeré žádné, jen některá rána jsou slabě pod nulou, ani dříve obávaná zima Fabiánsko-Šebestíánská se nekonala, dokonce nepřišla ani známější zima hromničná. Např. 29. 1. 2018 bylo i v noci +6°C a přes den 13°C. Media poznamenala, že šlo o ukázkou počasí z poloviny dubna. Vypadalo to, že ten skřivánek by mohl aspoň trochu vrznout.

Přesně na Hromnice 2. února jsme v redakci naměřili: ráno +1 až minus 1°C., odpoledne na čidle až k 10°C. Ta hromničná zima se ve velmi mírné podobě i když opožděně, nakonec přece jen dostavila.

Na začátku 2. únorového týdne napadlo několik centimetrů dlouho očekávaného sněhu, když předtím nás „přepadl velký mráz“ minus 7°C. To byla zatím během zimy nejnižší teplota. Většinou však kolísala nepříliš daleko od nuly. Jinde to bylo horší. Tentokrát sníh vydržel alespoň několik dnů. K vycházce na 1. svátek vánoční přidáme procházku v neděli 11. února. Slušnou sněhovou nadílku jsme zaznamenali těsně před uzávěrkou 16. února a ta aspoň někaký čas vydržela.

KŠ

Pěkná únorová procházka z 11. 2. 2018

Foto redakce KN

TŘETÍ NEDĚLE ADVENTNÍ 1944 A 2017

Už po léta, těsně před vánočními prázdninami, přichází do kokorské školy kronikář obce, aby seznámil žáky nejvyšších tříd s historií největší letecké bitvy ve válečném vzdušném prostoru nad Protektorátem Čechy a Morava. Snaží se, aby prezentace a beseda byly co nejbližší k výročí historického data oné „*krvavé řeže nad Hanou*“, tedy k poledním hodinám neděle 17. 12. 1944. A tak tomu bylo i v prosinci 2017.

Pamětníci i čtenáři Kokorských novin základní fakta o této bitvě převážně znají (kronikář navíc nabízí pro dospělé a vážné zájemce besedu s nově odhalenými skutečnostmi a obrazovou prezentací), přesto je třeba říci, že právě v roce 2017 došlo k mimořádným číselným shodám v kalendáři a k podobnosti s válečným rokem 1944.

V nádherné, odborně a historicky věrné knize pana Jana Mahra z Miroslovi (budiž mu vzdána čest, bohužel nedávno zemřel) „*Vzpomínky na neznámé letce*“ je 13. kapitola, do které patří i „*kokorský Liberátor*“, nazvána právě podle katolického kalendáře jako „*Třetí neděle adventní*“, a ta v roce 1944 připadla na neděli 17. 12.

V rámci přípravy na zmíněnou školní besedu se ukázalo, že situace se podle kalendáře v roce 2017 přesně opakuje, že je to vůbec nejkratší možný advent, ve kterém 3. neděle adventní (tzv. stříbrná) připadne na 17. 12. a 4. neděle adventní, tzv. zlatá, připadá až na samotný Štědrý den. Výpočty a meziroční posuny jsou (podle vysvětlení R. Jurečkové) odvozeny liturgicky každoročně od jediného pevného bodu a tím je 25. prosinec tj. „*Hod boží vánoční*“. Čtyři adventní neděle předcházející tento den jsou pak označovány jako „*Železná, bronzová, stříbrná a zlatá*“ a jejich datum je proměnlivé. Právě síla této tradice pravděpodobně vedla pečlivého autora uvedené knihy k volbě sugestivního názvu pro celou kapitolu leteckých bojů onu prosincovou neděli před více než sedmdesáti léty nad hlavami našich otců a dědů.

Jan Mahr po desetiletích bádání (také v amerických archivech) shromáždil pro svou knihu dostatek údajů, které můžeme použít i v našich novinách k méně obvyklému popisu letecké bitvy z širšího pohledu. Havárie osmi amerických Liberátorů po soubojích s německými Messerschmittů Bf 109G a Focke-Wulfů Fw 190A jsou v kapitole 13 (str. 279 – 370) označeny čísly a jménem obce: 1 – Troubky; 2 – Olomouc-Neředín; 3 – Palačův (Nový Jičín); 4 – Rokytnice; 5 – Kokory; 6 – Kozlov (Libavá); 7 – Václavov (Šumperk); 8 – Libina (Šumperk); 9 a 10 americké stíhačky – Kralice n.H. (Prostějov) a Vinary (Přerov). Tedy značné ztráty při plnění úkolu bombardovat německé rafinerie v blízkosti polských Katovic.

„Kokorský Liberátor B 24 J s číslem 69“

Příloha z knihy J. Mahra

Po přiletu nepatrně opožděných stíhaček ochrany a doprovodu se však obraz bitvy podstatně změnil. Americké Lightingy a Mustangy spolu s bojujícími bombardéry způsobily Němcům ve vzdušném prostoru nad Moravou a Slezskem obrovské ztráty. Luftwafe přišla podle J. Mahra jen v ten den 17. 12. 1944 v uvedeném okruhu o 15 Fockewulfů FW 190 a také o 14 Messerschmittů Bf 109 G. Další německé stroje (uvádí se až 20) byly ztraceny při návratu do Berlína. Význam Luftwafe tak postupně klesal a spojenci pak na jaře roku 1945 již plně ovládli nebe nad Evropou. Konec války se blížil.

Pro kokorského kronikáře je ctí, že mu autor takovéto knihy věnoval výtisk s noblesním osobním věnováním a uvedením spolupráce, na které se také podílela paní Jaroslava Kalabusová Vilímcová, přímá účastnice záchrany jednoho ze členů posádky „šedesát devítky“ Freda Hughese. Fotografie od ní kronikářem získané jsou cennou součástí Mahrovy knihy. Sluší se připomenout její ochotu a nenahraditelnou spolupráci i při této příležitosti. Bohužel v roce 2017 zemřela. Přímí účastníci i svědkové tak kvapem ubývají.

Nově a nečekaně získaným přímým svědkem havárie „šedesátdevítky“ je dvaadvadesátiletý pan František Červinka od kterého jsme při příležitosti gratulace k jeho narozeninám (nar. 27. 1. 1926) získali příslib zavzpomínat na onu pochmurnou válečnou neděli tehdy v roce 1944. Budeme se těšit.

Kš

SRAZY ABSOLVENTŮ KOKORSKÉ ŠKOLY

Zima, i když nevýrazná, není obdobím pro srazy absolventů kokorské školy zrovna příznivým. Kokorské noviny však musí splatit dluh, který mají k ročníku 1949. Jejich sraz z 27. 10 2017 byl sice v prosincovém čísle zmíněn, snímek z objektivu V. Drajsajtlů však musíme dodat až dnes.

O identifikaci jsme nakonec požádali pana Rostu Navrátila (dokonce dvakrát) a jeho zásluhou můžeme na snímku jmenovat účastníky srazu, děvčata s rodnými jmény. Zleva, bez ohledu na řady:

D. Pochylová; Z. Baranová; N. Vránová; V. Zavadilová, L. Zapletalová; M. Kolářová; J. Roháčová; K. Šromota; K. Bouchalová; R. Navrátil; L. Roháč; M. Leškovská; R. Bubeník; F. Blaták; J. Chromčíková; M. Kubisová; I. Bujnochová; J. Matonoha; L. Uvírová; J. Dočkal; P. Bezděk; K. Čechák.

Foto V.D.

Kámen z kokorské travertinové kupy

Foto archiv J. Teimera

Bohuš Čechák a starostka Záběštní Lhoty.

Foto J. Teimera

A ještě vzpomínka na léto. Část chlapů z ročníku 1938 (v přestávce srpnového srazu) podpírá a studuje travertinový blok v parčíku před „Dohnalovou hospodou“, která je, bohužel v současné době mimo provoz. Čtyři osmdesátníci ze snímku bydlí v Kokorách, jeden v Žeravicích, jeden v Brodce, jeden v Přerově, jeden v Olomouci a jednoho zával osud až do Prahy. Dovedli byste je rozpoznat? Na pomoc vám může posloužit foto ročníku 1938 z minulého čísla KN. Bohumil Čechák, další z účastníků srazu, v rozhovoru se starostkou Záběštní Lhoty, která má na ročník 1938 rodinnou vazbu. V pozadí vedoucí restaurace. Byla to jedna z posledních větších akcí před uzavřením hostince.

Snímky z archivu Jana Teimera.

JUBILANTI ZE SOKOLA KOKORY

Hned na začátek ledna 2018 připadla významná výročí dvou významných činovníků T. J. Sokol Kokory. 75. narozeniny oslavila sestra Anna Marková, dlouholetá cvičenka, cvičitelka, pokladní, hospodářka a správce areálu sokolovny. Rozsah a důležitost její všestranné práce pro kokorský Sokol i obec jsou zcela mimořádné. Na kulatou a přelomovou osmdesátku dosáhl někdejší předseda a starosta Sokola Kokory Ing. Alois Košťálek (jak jsme uvedli už v prosincových novinách). Společná oslava se konala v sokolovně v „Pekle“ pod jevištěm ve velmi srdečné a uvolněné atmosféře. Jen na prolézání mezi podpěrnými trubkami už jaksi nedošlo, „silnější“ jubilant se jich tedy alespoň přidržel. Jedním z prvních gratulantů byl starosta Sokola Kokory bratr Radomír Veselský. Textem i obrázky se připojují ke gratulantům i naše noviny.

Foto pro KN L. Láhner

Účastníci oslavy obdivovali kulinářskou specialitu, obložené mísy, které pro jubilanty a hosty vytvořila kokorská občanka D. P. na vysoké lahůdkářské úrovni, s kvalitním základem z kokorských uzenářských výrobků. Vznikl ovšem problém, nikdo nechtěl ten krásný pohled a estetický zážitek narušit jako první, ostých však netrval dlouho a konzumace pak byla velmi úspěšná.

Tak kdo to, prosím, načne? Dobrou chuť!

Foto redakce KN

PODĚKOVÁNÍ

Šéfredaktor Kokorských novin a jubilant A. K. srdečně a upřímně děkuje všem gratulantům, kteří mu osobně, písemně telefonicky či elektronicky popřáli k osmdesátinám. Moji milí, velmi si vážím vaší pozornosti a uznání. Děkuji rodině, obci, Sokolu, spolupracovníkům, spoluhráčům, kamarádům, spoluobčanům, příznivcům a také čtenářům Kokorských novin. Budu se snažit, pokud zdraví dovolí, ještě nějaký ten pátek pro obec a spoluobčany něco přinášet. Všem ještě jednou moc děkuji a už dopředu gratuluji všem osmdesátníkům z našeho předválečného ročníku 1938.

Dva osmdesátníci, kamarádi a spoluhráči K. B. a A. K. a jeden mlsný čert.

Foto L.L.

A. Košťálek (K), L. Sládeček (K); přední řada zleva: „ž“, Šindler (D); J. Kvítek (Ž); L. Přikryl (R); B. Ministr (K); L. Zapletal (K); A. Bluma (K); F. Semenec (K); K. Bluma (K). Na lavičkách na svahu vpravo nahoře sedí už mladší směna národní házené (přihlásili se k tomu) např. M. Nakládal a Z. Pavlík z Kokor.

Foto Jan Teimer

NÁRODNÍ HÁZENÁ NA STŘEDNÍ MORAVĚ

Národní (dříve česká) házená postupně, ale pevně zakotvila na střední Moravě již před více než 90 léty a hraje se zde dodnes. Je to, jak se píše, náš jediný původní národní sport. Obce Kokory, Rokytnice a Žeravice (podle abecedy), to jsou vrcholy „zlatého trojúhelníku“, ve kterém bylo v tomto sportu dosaženo největších úspěchů. Nejvýraznější dosáhly Žeravice s více než desítkou titulů mistra republiky, bohužel (z našeho pohledu) jejich oddíl národní házenou opustil a ambiciózně přešel ke sportu můžeme říci konkurenčnímu a velmi podobnému, k házené mezinárodní s většími možnostmi. Oddíly Kokory a Rokytnice naopak zachovaly národní házené věrnost, hrály se střídavými úspěchy sportovně i ekonomicky náročnou 1. a 2. ligu mužů i žen a národní házenou propagují dodnes. Ale to už by byla jiná kapitola, na kterou ještě určitě dojde.

Náš snímek, pravděpodobně z fotoaparátu Jana Teimera, (osmdesátá léta) nás opět přivádí na pískové hřiště do Žeravic na turnaj „starých gard“. Přivítáme, když pamětníci některé údaje alespoň částečně upřesní, nebo poopraví. Přípomínky rádi zveřejníme.

Snímek (již dříve publikovaný) je skutečně vzácný. Shromáždil téměř celou jednu generaci hráčů a funkcionářů ze Žeravic, z Kokor, Rokytnice a Dluhonic, kteří hráli aktivně v období padesátých až sedmdesátých let dvacátého století i později v seniorských utkáních. Tak jsme je znali a sledovali na hřištích našich oddílů, jako hráče, trenéry mládeže i dospělých, jako rozhodčí i obětavé činovníky při ekonomických a společenských akcích.

Spolu s poděkováním za to, co pro národní házenou udělali, si jistě zaslouží, abychom se pokusili přiřadit ke tvářím jejich jména. Nebylo to jednoduché, ale za pomoci Franty Konopčíka ze Žeravic (i když patří ke generaci o něco mladší) se to ve většině případů při poradě v redakci podařilo. Pomozte nám rozluštit ty červené otazníky.

Někdejší výborný žeravský útočník však neměl v redakci stání a spěchal na televizní přenos z Mistrovství Evropy v házené mužů v Chorvatsku, zejména aby sledoval výkony opor české reprezentace, svého vnuka Stanislava Kašpárka a dluhonského Pavla Horáka, kteří oba vyrostli z tradice české a nověji mezinárodní házené na Přerovsku.

Na snímku zcela vlevo jsou činovníci SK Žeravice a organizátoři turnaje František Černý a Josef Zubík, který patřil v té době k hnacím motorům národní házené na Přerovsku. Na snímku v horní řadě zleva: Kincer (D - Dluhonic); „ž“; Galnor (D); „ž“; J. Kalabus (D), L. Černošek (Ž - Žeravice); J. Kolář (Ž); L. Jemelka (Ž); J. Švestka (Ž); S. Kadlčík (R - Rokytnice); K. Vrtěl (R); O. Šmíd (R); J. Pavlík (K - Kokory); L. Dvořák (R); J. Drozd (K); Z. Horák (K); J. Vychodil (Ž); prostřední řada v předklonu zleva: „ž“; J. Jedlička (Ž), F. Baran (Ž); L. Kubis (Ž); F. Konečný (R); J. Havlík (R); M. Flasar (R); F. Matuška (K);

OHLASY NA KOKORSKÉ NOVINY

S potěšením můžeme čtenářům sdělit, že se obnovilo spojení mezi redakcí KN a českým elitním dětským kardiologem panem profesorem MUDr. Bohumilem Hučínem DrSc, který poděkoval za to, že mu umožňuje, právě prostřednictvím našich novin, pravidelný kontakt s jeho (jak píše) milovanými Kokorami. Jeho původně bednářský rod kokorských Hučínů byl usedlý „Pod Kopcem“ na čísle 81, odkud po 1. světové válce odešli dva synové Václav a Bohumil do Velkých Popovic a Prahy. Rodinnou usedlost dnes spravuje z Olomouce Ing. Jan Hučín, rovněž věrný příznivec a spolupracovník Kokorských novin. Panu profesorovi rovněž děkujeme za přízeň a přání pro šéfredaktora a pro náš list.

Pravidelné a příznivé ohlasy zaznamenáváme od Eugena Slavotinka z Norimberka, Petra Fialy z Frýdku – Místku a dalších čtenářů, např. MUDr. Boženy Zemanové Weiglové.

Rodokmen rodu Geislerů a (nově) Hoffmannů nám zaslal jako doplnění našeho seriálu „Osm pokolení“ pan Oldřich Hoffmann z Brna. Slibujeme si, že tento nový kontakt bude dále pokračovat.

Krásný přístup a snahu spolupracovat jsme zaznamenali také od paní Ivany Pokorné (rozené Trávníčkové) z Brna, která se do rodných Kokor velmi ráda vrací a zúčastňuje se společenských akcí. Ta nám v polovině února prostřednictvím P. Poučenského zaslala následující unikátní snímek, který dokresluje a upřesňuje rčení z minulosti Kokor, které jsem slyšel od pamětníků – „byl to Roháč - vinař.“ Děkujeme a foto (viz. dále) zveřejňujeme.

S rodinou Roháčových má spojitost i nálezk fotografií vojenské hudby i staré hudby kokorské na půdě původně Roháčova domu na konci Hliníka, které dala Kokorským novinám k dispozici paní Ivana Šišková Zdařilová sběratelka z Doloplat, která dům a uvedenou půdu prozkoumala, samozřejmě se souhlasem syna předchozího majitele Václava Dvořáčka.

Poměrně často se nám ozývá i čtenář a kokorský rodák pan Přemysl Nevrla z Olomouce, např. s poznámkou, co by se pro KN dalo využít z internetu.

Všem děkujeme a budeme vděční za další staré (samozřejmě i nové) fotografie či jiné dokumenty.

KŠ

Doklad o podnikání rodiny Roháčových. Pamětníkům připomínáme Roháčovu a později Rolnickou cihelnu a také výrobu ovocných vín, která Roháčovi dodávali už pro c.k. rakousko-uherskou armádu. Foto (asi z roku 1924) převzato z internetu.

Foto převzato

POZVÁNKA NA BŘEZNOVÝ SPORTOVNÍ PLES

Oddíl malé kopané 1.AC Kokoráček, Vás zve v sobotu 17. 3. od 20:00 do sálu sokolovny v Kokorách na Sportovní ples. K tanci Vám bude hrát oblíbená kapela Los Playboys. V tombole bude 7 denní pobyt zdarma pro 2 -5 osob v Chorvatském letovisku Gradac, poznávací zájezd pro 1 osobu zdarma a spousta dalších zajímavých cen. Bohaté občerstvení zajištěno. P.P.

NEJMLADŠÍ KOKORŠTÍ HÁZENKÁŘI

Dne 14.1.2018 se zúčastnilo družstvo mladších žáků Sokola Kokory zimního poháru v hale ve Staré Vsi. Turnaje se zúčastnilo 7 mládež-

nických družstev a hráči národní házené Sokola Kokory dosáhli těchto výsledků:

Sokol Kokory – Sokol Osek n.Bečvou 10:12 ; Sokol Kokory – SK Studénka 8:13; Sokol Kokory – Albrechtický 3:11; Sokol Kokory – SSK Vítkovice 5:7; Sokol Kokory – Stará Ves 7:10

Sokol Kokory odehrál turnaj v tomto složení: brankář: Jan Holčák, obránci: Mikuláš Hluší, Viktor Pavlík, Petr Vysloužil, Jakub Remiaš ; útočníci: André Burdi, Jakub Děřda, Patrik Remiaš, Adam Zicha, Jiří Zapletal.

Střelci branek Sokola Kokory:

André Burdi 16, Jiří Zapletal 9, Jakub Děřda 6, Patrik Remiaš 1, Adam Zicha 1. Oslabené družstvo se muselo obejít bez nemocných hráčů Oldy Zlámala a Lukáše Kráčmara, kteří byli omluveni.

Mladší žáci, opět jiná sestava.

Foto archiv NH

Dne 3. 2. 2018 se zúčastnilo družstvo mladších žáků Sokola Kokory druhého kola zimního poháru v hale v Troubkách. Kokorské družstvo odjelo na turnaj znovu oslabeno o několik nemocných hráčů, přesto všichni hráči zabodovali a dosáhli poměrně vyrovnaných výsledků. Družstvo hrálo jen se 3 útočníky. Vysoká prohra na závěr byla s družstvem Staré Vsi, které bylo posíleno 3 staršími žáky, kteří zápas v podstatě rozhodli. Turnaje se zúčastnilo 8 mládežnických družstev a hráči národní házené Sokola Kokory dosáhli těchto výsledků:

Sokol Kokory – TJ Chropyně 3:1

Sokol Kokory – SSK Vítkovice 2:5

Sokol Kokory – SK Studénka 1:4

Sokol Kokory – Draken Brno 6:6

Sokol Kokory – Stará Ves 1:10

Sokol Kokory odehrál turnaj v tomto složení:

brankář: L.Vysloužilová; obránci: Viktor Pavlík, Petr Vysloužil, Olda Zlámala, Lukáš Kráčmar; útočníci: Jakub Děřda, Patrik Remiaš, Adam Horák,

Střelci branek Sokola Kokory: Jakub Děřda 7, Patrik Remiaš 4, Adam Horák 2, R. Pavlík

Nejllepší hráč podzimního utkání se Starou Vsí A. Burdi-

archiv NH

KRÁLÍCI

Králík domácí (oryctolagus cuniculus domesticus) patřil v minulosti téměř ke každému vesnickému hospodářství či domácnosti. Domácí malochovy tvoří dodnes podstatnou část celkového počtu jedinců v České republice, který je udáván číslem kolem 10 milionů kusů. Údaj Wikipedie je z roku 2005. Domnívám se jako chovatel, že tento počet postupně klesal a dále klesá, zejména senioři s narůstajícím věkem chovatelství opouštějí. Také se na to v redakci připravujeme. Náročná je sklizeň sena a pro hospodyni každodenní „poklízání“.

Králík má nejlepší maso (minimální cholesterol), jedno z nejcukratnějších, ale zároveň je to podle zkušených chovatelů maso nejdražší. Proto většina produkce králíčího masa zůstává v domácnostech chovatelů, jako delikatesa, připravená na mnoho způsobů.

Než tedy s přibývajícím věkem chov opustíme, alespoň několik vzpomínek. Staré chovatele z doby před více než padesáti léty najdete v Knize o naší obci Kokory (na str. 89), králíkáři tvořili v tehdejší SCHDHZ (pokuste se s pomocí pamětníků zkratku rozluštit) významnou sekci. Vzpomenu jen Aloise Veselského, ze sousedů Metoděje Gatíka, Františka Milera, Jaroslava Ptáčka, z mladších pak alespoň Františka Semence či Štefana Slivku. Slušelo by se uvést ještě velkou skupinu dalších. Podělte se s námi o jména chovatelů z vašeho blízkého okolí, které znáte. Děkujeme.

V čísle 118 jsme po léta postupně chovali francouzské stříbřité, české strakáče, na vlnu angoráky a posledních 30 let kalifornské bílé s celkem dobrými výsledky. Byla období, kdy se výhodně prodávaly i králíčí kožky. V době kdy se platilo až 230 Kč za kilogram dobře vypreparované králíčí kožky, jsem utržil za kožku velkého starého samce 140 Kč. To není, prosím, žádná pohádka. Ceny však šly od té doby prudce dolů a kolísají kolem 10 – 15 Kč až po cenu 5 Kč za kus.

Únor 2018. První jarní kalifornští bílí.

Domácí foto redakce KN.

Přes nevýhodné cenové relace jsem byl v roce 2017 svědkem prodeje až 50 kusů kožek na stanovišti vykupující organizace z Přerova před Doňalovou hospodou.

Říká se, že nejzdravější a nejodolnější jsou malí ledňáci. Když pak opustí teplý pelíšek, už je to jasné. Bude jaro. Nevíme sice za jak dlouho, ale určitě bude.

KŠ

PO UZÁVĚRCE – SOKOLSKÝ PLES, KARNEVAL

Sokolský maškarní ples a dětský karneval už můžeme zmínit jen velmi stručně. Bohatou obrazovou dokumentaci jsme deponovali až do dubnového čísla KN.

Obě akce propojené ještě masopustně nevázaným veselím připravili sokolové z T. J. a oddíl národní házené na 17. a 18. února.

Maškarní býval dříve označován jako šibřinky. Letos přivítali pořadatelé více než 50 masek (šmoulové, novomanželský pár včetně oddávajícího, mušketýři, Marilyn Monroe i akrobatičtí příborští cvičenci). Dětský karneval pro zhruba 150 dospělých a více než 100 dětí byl velmi spontánní také zásluhou piráta, hlavní moderátorky a „diskžokeje“ a hlavně dětí od dvou do 15 let. Sledujte v dubnových KN, kde se dočtete a uvidíte více z této zdařilé akce.

Novinka, na sokolském plese se i cvičilo Fota L. L.

Tři (vlastně čtyři) mušketýři přinesli do sálu rytířské mravy.

Děti se velmi dobře bavily a rodiče se jen usmívali.

KOKORSKÁ HÁZENÁ

se už pomalu chystá na jarní sezónu. Mladší žáky jsme trochu představili a v dubnu přidáme žáčky i ligu. To už budou rozběhnuté i mistrovské soutěže a vrátíme se i k některým zimním turnajům.

Věříme, že fanoušci, příznivci i znalci zůstanou kokorské národní házené věrni i nadále a najdou si cestu na hřiště u sokolovny.